

Només dos 'biberons' podran assistir a l'acte del Pinell a la Cota 705

En els propers anys s'apagarà per força la veu dels testimonis

L'Agrupació inclou excombatents dels dos bàndols

anys

te tipus per a preservar la memòria de la Guerra. L'acte, programat a les dotze del migdia al Monument a la Pau ubicat a la Cota 705, estarà presidit pels veterans de guerra i per Ester Capella, consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya, acompanyada de Gemma Domènech, directora general de Memòria Democràtica, Jordi Font, director del Memorial Democràtic, i les autoritats locals.

ELS VALORS DE LA PAU Els 'biberons' són testimonis d'una generació que s'apaga i de la qual, a Catalunya, en queden una setantena de testimonis, segons els càlculs més optimistes dels historiadors. **"Inevitablement, els pròxims anys, quan ja no queden testimonis directes, este acte perdrà força. Però serà un bon lloc per a continuar defensant els valors més genèrics i universals com la Pau i esta és una via que podria tenir èxit, en la qual seria relativament fàcil implicar noves generacions, ja siga de famílies com de jòvens interessats per la història"**, explica Andreu Caralt, periodista i autor del llibre 3.669 *biberons*, que repassa la història de l'Agrupació de Supervivents de la Lleua del Biberó-41, entitat que ha estat imprescindible per a preservar el llegat dels veterans de guerra.

Recentment, el periodista Víctor Amela ha publicat el llibre *Ens van robar la joventut* (Rosa dels Vents), un volum que combina entrevistes i relats sobre biberons amb noms coneguts -com els escriptors Joan Brossa i Joan Peruchó- i sobre d'altres més anò-

nims, però que han desenvolupat una tasca ingent per a la recuperació de la memòria, com Pere Godall, president l'Agrupació de Supervivents de la Lleua del Biberó-41 entre el 2009 i el 2014. El llibre recull històries humanes que transcendixen els fets purament bèl·lics i contenen molta càrrega emocional. **"El que vaig comprovar és que als que es depressien i deien 'ai, ai, ai que ens mataran, em mataran i no tornaré a veure la mare...' sempre acabaven per matar-los. Així que vaig procurar mantenir el cap ocupat. I com que sabia tocar el piano, doncs tocava el piano!"**, explica Godall. **"Un piano, sota les bombes?"**, reacciona el periodista. **"M'asseia a la trinxera bocaterrosa i feia repicar els dits sobre terra, com si aquell tros de sòl polsegós fos el teclat del meu piano"**, aclaria l'entrevistat.

Per sort, d'entrevistes a veterans de la Lleua del Biberó se n'han publicat moltes i el seu relat és força conegut. **"Ara bé, a mesura que vagen morint es perdrà el tarannà de l'Agrupació, dialogant, catalanista, pacifista i de reconciliació. Tots eren nascuts el 1920 i havien estat tocats per la guerra, i això els unia per sobre de preferències i de banderes, perquè n'hi havia de dretes i d'esquerreres. El perill de la banalització, especialment per part del franquisme i l'extrema dreta hi és, però hi ha una generació de jòvens amb interès per la història, conscients que cal preservar la memòria, perquè del passat encara se'n poden extreure moltes lliçons"**, tanca Andreu Caralt. ■

nes. També han confirmat l'assistència una desena de famílies, amb fills i nets conscients de la necessitat d'esdeveniments d'es-